

G1, BK DDM Spartak Uh. Brod kci : OSK Olomouc 61 : 38 (12:16, 17:4, 20:4, 12:14)
Body: Plachá 7 – TH 2/1, Koukalová 5-4/1, Pluhařová 5-2/1, Šťastná 4-6/2, Augustinová 4, Chodilová 2-4/2, Blahutová 2-2/2, Sprušanská 2-2/0, Erbenová, Kutáčová a Uvázlová 2, Peřinová 1-2/1, Bundilová 0. TH 31/10 = 32%. F- 9. MVP: Plachá.

G2, BK DDM Spartak Uh. Brod kci : OSK Olomouc 37 : 39 (6:9, 10:10, 18:4, 3:16)
Body: Plachá 15-9/3, Erbenová 8-4/2, Peřinová 4-2/0, Koukalová 3-4/1, Augustinová 2-4/2, Chodilová 2-2/0, Blahutová a Kutáčová 2, Pluhařová 1-2/1, Sprušanská 0-2/0, Bundilová, Šťastná a Uvázlová 0. TH 29/7 = 24%. F- 12. MVP: Plachá.

Další z utkání OP U13, ve kterém z pohledu tabulky a celkového umístění vzhledem k pohlaví soupeřů o nic nešlo, zároveň však šlo o ne málo. Vždy nás zajímá, jak se děvčata vypořádají s týmem chlapců, jelikož „chca-nechca“ kluci zákonitě musí v této etapě už jít přes nás, přírodu neošulíme. Potřebujeme se stále konfrontovat se silnějším, vyšším, dynamičtějším a také tvrdším pojetím, které v našem OP v dívčím srovnání ve své kategorii nemáme. Pokud se pak chlapcům dokážeme rovnat, můžeme z toho vycházet do budoucna a přibližovat se dívčím týmům, na které jsme dosud v republikovém srovnání nedosáhli.

Zádrhel se vyskytnul hned na parkovišti, když jsme museli odjet bez plánované první rozehrávačky a posily z U14, Majdy Krátké. Asi měla zavřené okno a neslyšela kohouta, možná všem kohoutům v okolí podřezali krky. Ocenění naopak všem rodičům a řidičům, kteří jak brzký odjezd, tak netradiční destinaci bravurně zvládli. UHB jsme herně navštívili možná poprvé a naposledy, přece jen město i kluci leží mimo průmět našich množin.

V pěkné a hlavně velké sportovní hale s tribunou nás čekala početná partička chlapců různého věku, velikostí postav a basketbalových dovedností, z nichž tři „00“ vypadaly pro nás „nestravitelně“ zvláště po vzpomínkách na loňský testosteronový útok na Chodů ve Zlíně. Zde k ničemu podobnému ani náznakem nedošlo, klukům slouží ke cti, že se snažili jen o basketbal, i když kdo ví, zda někde v prostoru nelétala čísla MT, či přihlášení do přátel na fejsbuk.

Do G1 jsme vstoupili famózními akcemi Denis. Vnik po zadní čáře, pak 1/1 a rychlý úhybný dvojakt (proměněný!!) a pak...konec, chtělo by se říct jako obvykle. Něco málo přidala Kouky, dalších bodové příspěvky byly spíše symbolické a hra neurovnaná (Chod'a, Happy prakticky mimo obraz), leč stačilo to na to, aby kluky držely na uzdě. Druhá kvarta pod velením (bylo to velení?) Kutý dostala „sodu“, nedokázala si prakticky přihrát. Neprosadily se ani hlavní hráčky, Zuza s Juli, Bund'a se Sprušou spíše hledaly samy sebe, natožpak míč a správné řešení situace. Jelikož stejný dvojciferný deficit po přestávce vyrobila i prvně jmenovaná pětka, o výsledku bylo rozhodnuto a hrálo se „jen“ o čest a správné provádění věci z tréninku, aby i zbytek zápasu měl využití. Zde sympaticky holky zabojovaly a zahrály vyrovnaně, zvláště Žuza šla v bojovnosti příkladem, za což si s přivřením oka zaslouží MVP za G1. Juli bojovala, prosadit se však nedokázala, snaha Erbe často končila na nezvládnutém driblinku. Kdy jindy to však má zkoušet?

V poločase jsme utkání trochu probrali, „mytí hlav“ a podobné nesmysly šly stranou, aby se holky pokusily vnímat situace na hřišti a spojovat si je se situacemi, které nacvičujeme v týdnu. Snad tento moment, ale v první řadě zvýšené soustředění na provádění základních dovedností chytání a přihrávání míče, kterými děvčata „úspěšně“ zásobila kluky v G1, a důraznější obrana se podílely na vyrovnaném stavu do poločasu 19:16 pro nás. Pak však

zatmění slunce, sopka Stromboli rozkolísala Zemi a duševní rovnováhu skupiny Uvi, Peřa, Kouky, Bára, Denis a Chod'a a šli jsme do ponoru z +3 na -11 bodů.

S tím se před 4.Q nechtěla skupina vedená Juli a Žužou smířit, asi aby se neopakoval „zabalený scénář“ předchozího zápasu. Kolem nich se střídaly Kuty a Erbe na „jedničce“ a Spruša s Bund'ou na křídlech. První jmenované čtvrtinu táhly, avšak každý příspěvek Kuty a zvláště Erbe pomáhal k tomu, aby celá stíhací jízda z 23:34 a nervy drásající přetahovaná s prvky heroického zápasu skončila 2b. navíc pro nás. Celá tato parta vyhrála svou kvartu +13b., vyčerpaná, dobitá a bolavá („Neplač, nejsi kluk!“) padla na zem, jen ruce zvednuté s vítězným „V“ signalizovaly vydřené vítězství...a lavečka mohla začít jásat. Síla osobností se ukazuje v situacích, když nikdo už nemůže, svaly a přijaté rány od soupeřů opravdu bolí, ale jsou hráči, kteří hrají dál bez ohledu na tato omezení. Jestliže v G1 jsem přivíral oko, nyní s „eyes wide open“ mohlo jít ocenění nejlepší hráčky právem Zuze a dalším plná pochvala za fyzické zvládnutí čtvrtiny a basketbalové řešení posledních akcí.

Karty o tomto víkendu byly vyloženy na jiném stole v kategorii U14, proto i v Brodě hrála nekompletní sestava „01“. Že se bohužel nakonec hlavní cíl nezdařil, je jiný příběh, v UHB se přítomným děvčatům podařilo odehrát slušné úseky utkání s bonusem výhry ve vyrovnané koncovce druhého z nich.